No. 14.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws-Blad.

Woensdag den 16 Januarij.

Door Z. M. is het volgend besluit genomen:

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo wij in overweging genomen hebben dat de Wet van den 11den April 1827 (*Staatsblad* No. 17) geene voorschriften bevat ten aanzien van diegenen, welke zich aan hunne verpligting tot de dienst bij de mobiele Schutterij onttrokken,

Zoo is het, dat wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Allen die in het vervolg, voor de mobiele Schutterijen bestemd zijnde, ten dage wanneer zij door het Bestuur hunner Gemeente tot de werkelijke dienst bij dezelve zullen zijn opgeroepen, daaraan niet voldoen, zullen aangehouden en gebragt worden voor de Gedeputeerde Staten hunner Provincie, die de redenen hunner nalatigheid zullen onderzoeken.

Art. 2. Deze redenen, door Gedeputeerde Staten voldoende bevonden wordende, zullen de nalatigen, voor de dienst geschikt zijnde, alsnog dadelijk in persoon, of, des verkiezende, bij plaatsvervanging, bij de mobiele Schutterij worden ingelijfd, om daarbij de diensten te volbrengen, waartoe dezelve geroepen wordt.

Bijaldien daarentegen de ingebragte redenen onvoldoende worden bevonden, of wel geene redenen voor de nalatigheid worden aangevoerd, zullen zij, voor de dienst geschikt zijnde, onverwijld bij de Nationale Militie worden ingelijfd, en gehouden zijn daarbij te blijven dienen, niet alleen al den tijd dat de Schutterijen mobiel zijn, maar bovendien na het ophouden der mobilisatie, een tijdvak, gelijkstaande aan dat, gedurende hetwelk zij te voren de dienst bij de mobiele Schutterij verzuimd hebben: zullende zij, die alzoo bij de Nationale Militie worden ingelijfd, geacht worden deel te blijven maken van de Schutterij hunner Gemeenten, doch in mindering strekken van het contingent aan dezelve voor de Nationale Militie opgelegd, hetzij van het loopende jaar, indien hetzelve nog niet is afgeleverd, hetzij van het volgende, indien deze aflevering reeds heeft plaats gehad.

Art. 3. Degenen die dus verre nalatig mogten zijn gebleven om aan hunne verpligting tot de dienst bij de mobiele Schutterijen te voldoen, zullen alsnog worden toegelaten dat verzuim te herstellen, door zich, te dien einde, binnen dertig dagen na de afkondiging dezer wet, bij het hoofd van het Plaatselijk Bestuur hunner woonplaats aan te melden.

Van deze vergunning geen gebruik makende, zullen zij aan de bepalingen der voorgaande artikelen onderworpen zijn.

Art. 4. De bepalingen dezer wet zullen mede worden toegepast op de zoodanigen die de inschrijving voor de Schutterij, of reeds tot de Schutterij behoorende, de aangifte van verandering van woonplaats, hebben verzuimd, ingeval zij, ten gevolge der toepassing van artikel 9 of 27 der wet van den 11den April 1827 (*Staatsblad* no. 17), bevonden worden, tijdens het plaats gehad hebbend verzuim, tot de categorie te behooren dergenen die aan de werkelijke dienst bij de mobiele Schutterijen hadden moeten deel nemen.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te *'s Gravenhage*, den 31sten December des jaars 1832, het *twintigste* van Onze Regering.

WILLEM.

Van wege den Koning,
J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Uitgegeven den *eersten* Januarij 1833.

De Secretaris van Staat,
J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*; brengen bij deze ten verzoeke van den H. E. G. Heer Generaal Majoor, Plaatselijken Kommandant, ter kennisse der ingezetenen, dat, te rekenen van morgen de poorten dezer Vesting zullen worden geopend des morgens ten zeven ure, en gesloten des avonds ten vijf ure; zullende de drijfboomen gelijktijdig met de poorten geopend worden, doch een half uur vroeger dan deze worden gesloten.

BREDA, *den 14den Januarij 1833.*

DE ROY Vt.

Ter ordonnantie van dezelven
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUIKES.

LATERE BERIGTEN DER COURANT,

van Dingsdag 15 Januarij,

behelzende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen, benevens de *Fransche Beursprijzen* van den volgenden dag.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 14den Januarij.

Door de 2de afdeeling mobiele Geldersche schutterij vernemen wij, dat ten behoeve der gekwetsten en nagelaten betrekkingen harer gesneuvelde wapenbroeders op het kasteel van Antwerpen, de Schelde en op de forten, de aanzienlijke som bijeengebragt is van *twee duizend zes honderd vier-en-veertig guldens en tien cents*; zijnde daartoe bijgedragen door het eerste bataillon de som van *f* 773, door het tweede die van *f* 775 en door het derde bataillon benevens den staf der afdeeling de som van *f* 1096,10.

— Het huis *Cassiers* te Antwerpen heeft ter beschikking van den militairen kommandant van Antwerpen eene som van 600 franken gesteld, ten behoeve van de fransche en hollandsche gekwetsten aldaar.

— De belgische kamers der vertegenwoordigers zullen den 15den wederom bijeenkomen; een hunner eerste werkzaamheden zal zijn het stemmen over de aanbieding van eenen eeredegen aan den maarschalk *Gerard*, een ontwerp dat reeds bij den senaat is doorgegaan.

— Zaturdag, den 12den, heeft koning *Lodewijk Philips*, van zijne drie zonen en vorst *Leopold* vergezeld, de nabij Rijssel vereenigde troepen in oogenschouw genomen; er waren drie regimenten infanterie, twee regimenten jagers te paard en een paar batterijen artillerie bijeen. De vorstelijke personen hebben zich daarna naar de citadel begeven en des avonds den schouwburg bezocht. Vorst *Leopold* zou den 15den van Rijssel vertrekken.

— Men heeft, over Belgie, londensche berigten tot den 11den. Den vorigen dag, donderdag, was er in het hotel van lord *Grey* in Downingstreet een raad van ministers gehouden; de pruissische en belgische ministers hadden op het bureau van buitenlandsche zaken gearbeid, en was de heer *Pozzo di Borgo* bij den koning ten gehoore geweest.

De stoomboot *Lightning* was nog niet aangekomen; de *Courier* berigt echter in zijn *city-article*, dat eene andere stoomboot, de *sir Edward Banks*, haar op zee had ontmoet en dat beide den vorigen namiddag te Woolwich waren aangekomen.

In het *city-artikel* van den *Times* wordt gezegd, dat men in Londen de sluiting van de Schelde als een staatkundigen maatregel van de zijde onzer regering beschouwde, met inzigt om zich van voordeeliger bepalingen bij de onderhandelingen te verzekeren.

Overigens spraken de londensche bladen, dat de wetgevende vergadering van Zuid Carolina in de Vereenigde Staten, zich tegenwoordig bijzonder door een geest van tegenstand, die ook tot naburige staten dreigde te zullen kunnen overslaan, onderscheidde. De president *Jackson* had deswegens eene proclamatie uitgevaardigd.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12den Januarij.

De kamer van afgevaardigden heeft zich in de twee laatste dagen onafgebroken met het ontwerp der wet, de organisatie der departementale en arrondissements-raden betreffende bezig gehouden. Een ongeloofelijk aantal amendementen, omtrent de wijze van verkiezing, heeft eindelijk de discussie verward gemaakt, zoodat men gisteren na eenige uren beraadslagens genoodzaakt is geweest, dit gedeelte van het ontwerp op nieuw in handen der commissie te stellen. Intusschen meent het bestuur eene groote overwinning te hebben behaald, door het beginsel, een paar dagen vroeger aangenomen, dat niet in elk kanton een raad van toezigt zoude worden daargesteld. De liberale oppositie, waaraan zich ditmaal de koningsgezinde dagbladen hebben aangesloten, wilde deze instelling als eene wezenlijke vordering voor de algemeene ontwikkeling der natie doen voorkomen; de ministerielen daarentegen meenden, dat dezelve slechts voedsel zoude geven aan eenen geest van localiteit, terwijl daarenboven die vergaderingen zouden zamengesteld zijn, of onder den geheelen invloed zouden staan der aristocratie en geestelijkheid. Zonderling genoeg heeft de heer *Mauguin*, voor het eerst welligt sedert onderscheiden jaren, het gevoelen van het ministerie verdedigd, zeggende dat, zoolang als het stelsel van centralisatie te ver meest worden gedreven, het even ongeraden was, om de plaatselijke belangen boven alles de voorkeur te geven, hetgeen het noodzakelijk gevolg zoude zijn, indien men in elk kanton een diliberend ligchaam wilde daarstellen.

De kommissie van de kamer der Pairs belast met het onderzoek van het voorstel van den heer *Portalis*, tot afschaffing der viering van den 21 Januarij heeft den heer *Simeon* tot haren rapporteur verkozen. Zulks is te meer opmerkelijk, omdat de heer *de Tascher*, die het vorige jaar over hetzelfde onderwerp een verslag uitbragt, dat volkomen met het gevoelen der minderheid van de afgevaardigden in strijd was, thans, hoezeer lid van genoemde commissie zijnde, bij deze keuze is voorbij gegaan.

Te Dax, departement des Landes, is de voorzitter der regtbank van eersten aanleg te Bordeaux, de heer *Dussere*, tot afgevaardigde gekozen.

— De volksbeweging te Clichy heeft tot heden geene verdere gevolgen gehad, onder bedekking der gewapende magt is het den onder-prefect van St. Denijs gelukt de kerk op nieuw te openen. Intusschen verhaalt men dat eene deputatie van den municipalen raad, zich heden bij den heer *Odillon Barrot* vervoegd heeft, met het

verzoek om op het bureau der kamer van afgevaardigden, eene petitie neder te leggen, waarin zij zich over de aanmatiging van het bestuur beklagen. Eenige der gematigdste dagbladen ondersteunen dit gevoelen, door te zeggen, dat de bemoeijingen van het gouvernement, zich niet tot geheel plaatselijke voorzieningen, zoo als de keuze van [illegible] en dergelijke behoefden uit te strekken.

— Door het hof van assises is heden een der deelgenooten van den opstand van Junij ter dood verwezen.

— De ministeriele dagbladen geven een zeer gedetailleerd verslag, van alle de feesten en plegtigheden, die het koninklijk gezin, op deszelfs reize door de noordelijke departementen, zijn toebereid. Tot den [illegible] dezer worden HH. MM. in de hoofdstad teruggewacht. De bevorderingen bij het Noorderleger zijn nog niet officieel bekend geworden.

Volgens den *Messager* zoude door het ministerie het besluit zijn genomen, om te beginnen van den 15den dezer, voor drie maanden verlof te geven aan de helft der officieren, en aan het zeste deel der onder-officieren en manschappen van ieder regiment.

— Een der engelsche dagbladen heden alhier ontvangen, kondigt vrij stellig aan, dat lord *Palmerston* binnen kort het ministerie van buitenlandsche zaken zoude verlaten, en waarschijnlijk door lord *Durham* vervangen worden.

— Van Madrid heeft men door particuliere correspondentie de volgende belangrijke tijdingen ontvangen:

Op den 31sten December, den dag waarop de koning met de meeste plegtigheid, het dekreet hem gedurende zijne ziekte door den voormaligen minister *Calomarde* afgedwongen, heeft vernietigd, zijn de Karlisten in beweging gekomen, en hebben zij eene insurrectie begonnen. De omstreken van Toledo waren tot een punt van vereeniging gekozen, en ongeveer 1500 personen zich aldaar verzameld hebbende, hebben getracht in die stad door te dringen. Door den plaatselijken kommandant terug gedreven, hebben zij vervolgens eenen parlementair gezonden, om dezen tot de overgave uit te noodigen, doch een weigerend antwoord bekomen. Terwijl men nog aan 't onderhandelen was, is van dit voorval aan het gouvernement kennis gegeven en de minister van oorlog heeft dadelijk twee eskadrons met een paar stukken geschut uit de hoofdstad tot ondersteuning gezonden. Volgens nader ontvangen rapporten zouden de geinsurgeerden eenen berg bij het dorp Cevalla hebben bezet, doch dadelijk na de aankomst van genoemde troepen de vlugt hebben genomen. Het kapittel van Toledo en zijne aanhangers moeten sedert lang het bestuur opgepeges zijn geweest en staan thans onder verdenking van deze beweging te hebben aangestookt.

Intusschen is de rust ook in de hoofdstad niet geheel ongestoord gebleven. In den morgen van den 2den hebben zich, op het plein van St. Michiel geheele volkshoopen vereenigd, en onder het geroep van » *Leve Karel V*," » *weg met de liberalen*," » *weg met de vrouwenregering*," de stad doorkruist. Eenige dier oproermakers behoorlijk gewapend zijnde, hebben eenen wachtpost aangevallen, doch zijn met verlies van eenige dooden en gevangenen terug gedreven. Op last van den kapitein-generaal der provincie en den prefect van politie zijn vervolgens onderscheidene personen van hoogeren rang gearresteerd en is bij andere huiszoeking gedaan. Het garnizoen is in de kazernen geconsigneerd en van scherpe patronen voorzien, terwijl inzonderheid de regimenten van linie bij eene bijzondere dagorder tot getrouwheid aan het gouvernement zijn vermaand. De lijfwacht is daarentegen geheel ontwapend en aan de militaire bevelhebbers der onderscheidene provincien is van het gebeurde kennis gegeven, met last om de woelingen der Karlisten dadelijk met geweld te keer te gaan. Tot den derden dezer had het een en ander geen verder gevolg gehad.

— De fondsen waren heden (12 *Jan.*) genoteerd: de 5 pCt. kont. 100,75; op tijd 101,10; de 3 pCt. kont. 72,20; op tijd 72,45; Nap. renten kont. 84,80; op tijd 85,10; Sp: perpet. kont. 59⅞; op tijd 59⅝; Cortes 12½.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 15den Januarij.

Den 1sten Januarij jl. zijn door Z. M. tot tweede luitenants bij het korps mariniers benoemd, de heeren *F. C. R.* baron *Quarles de Quarles* en *J. J. S. van der Laar.*

— Men schrijft uit 's Hage van den 14: Zoo ver bekend is, heeft de regering nog geen antwoord bekomen op het laatste door haar naar Londen gezonden antwoord op de voorstellen, die van de zijde van Frankrijk en Engeland in het begin dezes jaars aan haar waren gedaan. Bij dat antwoord moet, naar men verzekert, de onaannemelijkheid der ingeleverde voorstellen betoogd en een ontwerp, dezerzijds opgemaakt, overgelegd zijn geworden. Of hetzelve echter bijval te Londen zal verwerven, is onzeker, en wordt betwijfeld; niet omdat die voorstellen zoo onaannemelijk voor Belgie zijn, wordende daarbij integendeel alles, wat slechts mogelijk is, toegegeven, maar omdat men de gezindheid van Engeland en Frankrijk kent, die iederen keer, gelijk onze minister van buitenlandsche zaken, bij zijne laatste redevoering aan de Staten Generaal, zoo krachtig aanvoerde, elke poging tot het bewerkstelligen eener minnelijke schikking, dezerzijds gedaan, onaannemelijk achten. Tenminste het dezerzijds nu ingeleverd voorstel verschilt zoo veel van het uit Londen herwaarts gezondene, dat men deszelfs aanneming niet meent te kunnen verwachten. Dat van Londen moet naar men verneemt, vaststellen, dat de Belgische en Nederlandsche legers binnen een kort tijdsbestek *na de onderteekening van het verdrag*, op den voet van vrede zullen worden gebragt, en alsdan tevens de Nederlandsche krijgslieden, de bezetting der citadel van Antwerpen en omliggende forten hebbende uitgemaakt, benevens de aangehouden schepen, zouden worden uitgeleverd en teruggegeven; en het verdrag, van de zijde van Nederland ingezonden, gaat van de onderstelling uit, dat die in vrijheid stelling en loslating *voor de teekening van het verdrag* moet plaats hebben; dat het Belgisch leger dadelijk daarna op den voet van vrede zoude worden gebragt en aan ons gouvernement de vermindering zoude worden overgelaten, die het Nederlandsche leger door den tijd, zoude kunnen ondergaan. Hieruit blijkt mitsdien dat er een merkelijk verschil bestaat. Opmerkelijk is het, dat men in Londen, hetgeen bij vorige gelegenheden niet het geval was, op eene weigering van het Nederlandsch gouvernement op de laatste voorstellen van Frankrijk en Engeland, verdacht was.

— Ten aanzien van den staat der tweede vrijwillige inschrijvingen in het tweede grootboek, of de tweede vrijwillige leening, is niets met zekerheid bekend. Men wil echter dat daarbij niet veel zou ingeschreven zijn. Of intusschen onze regering, uit hoofde van het te kort, dat men nog altijd verzekert dat er bestaat, tot de verpligte heffing zal overgaan, staat te bezien. Welligt houdt dezelve het regt daartoe aan zich, zonder vooreerst tot dien maatregel te komen.

— De Regering heeft de antwoorden op de bedenkingen doen opmaken, die door de Tweede Kamer der Staten Generaal gemaakt zijn tegen de ontwerpen van wetten op de brandstoffen, in welke ontwerpen nog menige veranderingen zullen gemaakt worden. Het is alzoo te verwachten dat over deze belangrijke voordragten reeds in de aanstaande maand de beraadslagingen zullen plaats hebben. Op deze wijze zal de Regering aan de wenschen der leden van de Tweede Kamer te gemoet komen, om zoo veel mogelijk de gewone uitgaven van den staat door gewone middelen te dekken en iederste kort voor te komen.

— Ook de tweede brigade kavallerie van het leger te velde is niet achtergebleven in het verzamelen van giften, ter ondersteuning der gewonden en ongelukkig geworden weduwen en kinderen der gesneuvelden op de citadel en bij de gevechten op de Schelde; door dezelve is ten bovengemelde einde bijeengebragt en aan den Wel Ed. Gestr. heer *van de Poll*, burgemeester der stad Amsterdam, als president der commissie tot inzameling van giften, overgemaakt eene som van *f* 1,801,47, als: van den staf der brigade *f* 180; van het regim. dragonders N°. 4 *f* 470,40; van het regim. dragonders N°. 5 *f* 565,45; van het regim. huzaren N°. 6 *f* 575,62.

— Volgens regtstreeksche berigten uit Arnhem, was de Waal bij Hulhuizen, eergisteren morgen ten zeven uren, overdekt met ijs, doch nog drijvende. Op den Neder-Rhijn zat op hetzelfde tijdstip het ijs vast, van Malburg langs den kop van den IJssel opwaarts tot den mond van het Pannerdensche kanaal. In den namiddag van den 12den heeft zich het ijs op den Rhijn ook voor Arnhem vastgezet; blijvende aldaar achter een vak open, langs hetwelk de overtogt met de pond den 13den des morgens nog plaats had. Bij Westervoort was dien ochtend de overvaart over den IJssel met de pont langs de aldaar gemaakte sleuf zeer bezwaarlijk. Rijtuigen konden aldaar toen niet worden overgezet.

In den staat van het ijs voor de stad Dordrecht is geene verandering; maar door het open gehouden slop aan het veer van daar op Zwijndrecht, is men gisteren wederom begonnen de diligences met de pont over te zetten; tot eergisteren gingen alleen de passagiers en goederen over, en vonden aan den overkant een ander rijtuig.

— Te 's Hertogenbosch zijn in 1832 geboren 598 kinderen, te weten 316 van het mannelijke en 282 van het vrouwelijke geslacht; — overleden 663 personen, zijnde 325 van het mannelijke en 338 van het vrouwelijke geslacht; — gehuwd 125 paren. In genoemde stad hebben zich in 1832, 524 personen met der woon nedergezet, terwijl 200 dezelve verlaten hebben, zijnde alzoo, na aftrek van 65 meerder overleden dan geborenen, de bevolking dier stad in 1832 met 259 personen vermeerderd.

— In de *Gazette du Franche Comté*, te Besançon uitgegeven wordende, leest men het volgende stuk, onder den titel van *Holland en Belgie:*

» Op het oogenblik, waarop ons leger, na zijn bloed voor eene zaak van louter dynastiek en revolutionnair belang gestort te hebben, in Frankrijk terugkeert, is het der moeite waardig te zien, wat de belgische vertegenwoordigers door erkentelijkheid verstaan. Gewis schijnen de zes kanonnen, welke *Leopold* wel heeft willen geven, als ons deel van den buit, hun eene genoegzame schadeloosstelling toe, daar zij ons met karigheid nog van hunne dorre dankbetuigingen willen afdingen. De leeuw van *Waterloo* blijft bestaan: de pruissische en engelsche gedenkstukken zullen op het slagveld blijven, maar onze dooden, met welker gebeente hetzelve bezaaid is geweest, zullen door geen gedenkteeken vereerd worden. En toch

zijn wij meester in Belgie! en het laaghartige, trouwlooze volk, 't welk niet anders heeft weten te doen dan de door ons gemaakte gevangenen te hoonen, en onze gevaren, door zijne krijgsmuzijk, te deelen, ontvangt met eene minachtende koelheid onze terugkeerende zegevierende soldaten! En de wetgevende kamer beraadslaagt er over om hare koude dankbetuigingen, die ware apenmunt, waarmede zij onze millioenen en ons bloed betaalt, nog te beperken! En de heer *de Merode*, die mislukte brusselsche barrikaden-koning, gaat Waterloo verheerlijken! Bravo, mijnheer *de Merode*, schaart u aan de zijde der bondgenooten: met te meer vreugd zullen wij het herhalen, dat zij onze zaak slechts benadeeld hebben.

» Met diepen afkeer en walging moeten wij Belgie, zoo als het zich toont, beschouwen; Eene meer dan dubbele bevolking dan die Holland telt, na lage schelmstreken op de vlugt geslagen; de fransche revolutie haar te hulp komende, om haar leelijk en mismaakt voedsterkind staande te houden; den moed onzer soldaten, welks glans eene, in oorzaken en gevolgen, zoo jammerhartige expeditie nog wat verhoft; onze troepen hulde doende aan den moed der overwonnenen en genoodzaakt hen tegen hunne onwaardige tegenstanders te verdedigen! en de Belgen, als raven die achter de legers azen, op den buit en de lijken zich werpende! Gelooft men niet, dat de fransche genegenheid zich hier geheel en al voor onze dappere vrienden, de vijanden, opent? Meent men niet, dat de grijze *Chassé*, in zijne doorboorde kasemat, van verkropte smart bij het teekenen der kapitulatie schreijend, eene eenigzins andere houding heeft dan *Leopold*, die parade-koning, die onze krijgslieden met de handen in den zak komt bezoeken, even als een burger-landeigenaar die zijne arbeiders tot het werk aanspoort. Eer, onvergankelijke eer aan *Chassé* en aan zijn garnizoen: roem aan ons leger, dat zulk een edelen vijand heeft kunnen overwinnen! Schande op onze vrienden, de Belgen, van wien men zeggen kan, het beruchte woord van *Sieyes* omkeerende: » Zij willen vrij zijn, en weten niet deugdzaam te zijn."

Omtrent dit stuk, – door ons als blijk medegedeeld, hoezeer de Franschen zich reeds als de meesters van Belgie beschouwen, hoe zij inzonderheid over het gedrag der Belgen en hunnen waardigen vorst *Leopold* denken, – zegt de brusselsche *Lynx*: » Opmerkenswaardig is de verontwaardiging en verachting, waarmede de Franschen het bewijs van erkentelijkheid hebben ontvangen, 't welk onze vertegenwoordigers hun bij een plegtig decreet hebben willen geven. Bij deze hulde hebben wij niet gevoegd het afzweren van ons aandeel aan den roem, verworven in den slag bij Waterloo, en, ofschoon dan onzedig, wij hebben bewijs van onafhankelijkheid willen geven; zoo veel stoutmoedigheid heeft verbitterd, hen die onze meesters waren, en zich niet kunnen verbeelden, dat zij slechts onze vrienden zijn. Allen, karlisten, republikeinen, doctrinarissen, in plaats van onze dankzegging aan te nemen, hebben over onzen ondank geroepen. En met welke beleedigende schampschoten schijnen zij, te dezer gelegenheid, er behagen in te vinden om ons, onze revolutie, ons leger en zelfs ons gouvernement te treffen? Reeds vele dier even onregtvaardige als wreede aantijgingen hebben wij aangewezen, ziehier eene nieuwe, welke klaar genoeg zal doen zien, wat men van ons in Frankrijk, tot zelfs in afgelegene provincien, denkt."

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 12den Januarij.

De jaardag der afkondiging eener grondwet in Keur-Hessen, is den 8sten dezer aldaar met godsdienstige plegtigheid gevierd.

— Volgens het jaarboek voor het jaar 1833, dat op last der bondsvergadering wordt uitgegeven, telt het Duitsche grondgebied op eene oppervlakte van 11,502 vierkante mijlen 35,098,449 inwoners; waarvan Oostenrijk voor zoo ver hetzelve tot het bondgenootschap behoort, levert 10,385,604 en Pruissen 9,956,755, bewoners. De tien legerkorpsen van het bondgenootschap tellen, met de reserve daaronder begrepen 303,448 manschappen van alle wapenen; waarvan Oostenrijk levert, het eerste, tweede en derde legerkorps, te zamen 94,822 man met 92 stukken geschut, Pruissen, het vierde, vijfde en zesde, te zamen 79,234 man en 160 stukken.

— Uit Berlijn schrijft men van den 7den januarij dat bij de Pruissische troepen geene nieuwe beweging heeft plaats gehad, en dat ook de berigten van het bijeen trekken eener Russische krijgsmagt in Polen merkelijk zijn overdreven. Op eene uitgestrektheid welke die van geheel Frankrijk verre overtreft zijn thans in genoemd koningrijk en in de aangrenzende Russische provintien, niet meer dan tachtig duizend man vereenigd. Te Warschau keert, volgens dezelfde berigten, het maatschappelijk leven tot deszelfs vorigen toestand terug, en de wonden door de revolutie geslagen, beginnen te genezen. Onder de verliezen die nagenoeg onherstelbaar zijn, behoort vooral het vertrek van zoo vele Polen, die buiten lands eene schuilplaats hebben gezocht, en hunne vooroordeelen te zeer aankleven, om van de grootmoedigheid des Keizers eene amnestie vragen, die voorzeker slechts weinigen zoude geweigerd worden.

— De zoo dikwerf herhaalde beschuldigingen, tegen het Russisch gouvernement wegens de behandeling de Polen aangedaan, door de dagbladen ingebragt, en die zelfs in de wetgevende vergaderingen van Frankrijk en Engeland weerklank hebben gevonden, geven het dagblad van St. Petersburg aanleiding tot de volgende verklaring:

» Het is volkomen onwaar, dat de behoeftige bevolking der gouvernementen Witepsk, Mohilew, Wilna, Grodno, Minsk, Volhijnië, Podolie, van een gedeelte der Ukraine en de provincie Bialijstok, naar Seberien is overgebragt. Het is niet te ontkennen dat de opstand in eenige dezer provincien een groot aantal huisgezinnen geheel heeft verarmd. Het gouvernement des keizers doet steeds alle pogingen om deze wonden te heelen. De opstand beroofde den landman van zijnen oogst, de regering heeft hem van koorn voorzien; de opstand sleepte een aantal verblinde menschen voort, ontrukte hen aan de hunne, om ze der armoede prijs te geven en tot ballingschap te noodzaken, de regering heeft alle deze ongelukkigen en aan hun vaderland en aan hunne betrekkingen wedergegeven; zij zijn naar hunne woningen teruggekeerd, en thans aan de wettige magt gehoorzaam. De regering weet dat zij op hunne onderwerping kan vertrouwen, wijl zij nimmer de rampen zullen vergeten, die hun door de omwenteling zijn toegebragt. — Het is onwaar dat veertig duizend Poolsche huisgezinnen, die onroerende goederen bezaten, naar den Kaukasus zijn vervoerd. Het is slechts den geest des oproers eigen, de heiligste banden te verscheuren, en geheele huisgezinnen uit hun vaderland te ontvoeren. De regering heeft de bewustheid dat een aantal personen, die tegen het wettig gezag waren opgestaan, door haar in genade zijn aangenomen; zij kent daarentegen geen enkel huisgezin, dat door haar ontvoerd of verbannen is. Nog is het onwaar dat de hoofdkerk van Wilna tot een kruidmagazijn is ingerigt; dat in het bisdom van Wilna alleen 120 katholieke kloosters tot zoo vele russische kerken zijn veranderd. Het is waar dat een zeer beperkt getal katholieke kloosters in Wit Rusland, en in de zuidelijke provincien zijn opgeheven; maar deze verordening is geene daad van vervolging, maar slechts een eenvoudige maatregel van openbare orde, volgens het kanonieke regt, hetwelk voorschrijft dat een klooster uit niet minder dan acht personen kan bestaan. Daar nu onderscheiden kloosters, slechts twee of drie monniken telden, heeft de regering de geestelijkheid der katholieke kerk tusschen beide doen komen, om deze met andere stichtingen te vereenigen, en zijn de ophevene kloosters hetzij tot parochiekerken voor de Latijnsche ritus, of tot liefdadige instellingen, naar de meeste behoeften ingerigt. Door de daadzaken aldus naar eenvoudige waarheid te verhalen, en de openlijk verspreidde lastertaal te logenstraffen, heeft men slechts ten doel om de lezers van vreemde dagbladen, voor de verdichting daarin opgenomen, te waarschuwen.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 11den Januarij.

Gisteren namiddag is de stoomboot *de Lightning*, welke eenige dagen geleden het bewuste plan van overeenkomst, door lord *Palmerston* en prins *Talleyrand* ontworpen, naar Holland overgebragt heeft, met het antwoord van Z. Nederl. M. op hetzelve te Woolwich aangekomen; maar tot dus ver is nog niets stelligs in deze hoofdstad, omtrent het gezegde antwoord uitgelekt. Te Deal is insgelijks gisteren Zr. Ms. oorlogsstoomboot *Dee* van Hellevoetsluis teruggekomen, waar zij op den 8sten dezer, den britschen luitenant *Owen*, met depeches voor 's Gravenhage belast, aan land gezet heeft. Gemelden luitenant schijnt het echter niet te zijn vergund, om deszelfs reis te vervorderen, maar heeft hij, naar men verzekert, zijne depeches moeten afgeven (welke hierop onmiddellijk naar 's Gravenhage zijn opgezonden), en is hem intusschen op het voor Hellevoetsluis liggende hollandsche wachtschip een verblijf aangewezen. In den terugtogt van de britsche stoomboot *Dee* van Hellevoetsluis naar Deal, heeft dezelve de *Piet Hein*, van Rotterdam naar Suriname bestemd, ontmoet, en met zich naar Duins opgebragt.

— De jongst ontvangen berigten uit onderscheidene graafschappen in Ierland blijven, bij voortduring, zeer treurig en verontrustend.

— In de jongst aangekomene Noord-Amerikaansche bladen vindt men eene zeer breedvoerige proclamatie van den voorzitter *Jackson*, den 10den December gedagteekend, en tegen de jongste besluiten der wetgevende magt van Zuid-Carolina gerigt. Dit stuk is in eenen gematigden, ja zelfs vaderlijken toon opgesteld, maar houdt desniettemin de stellige bedreiging in, dat indien Zuid-Carolina in deszelfs besluiten, om aan de wetten van het kongres betrekkelijk het tarief, niet te gehoorzamen, mogt volharden, deze staat daartoe zal worden gedwongen. Volgens brieven uit Washington van den 12den December verwachtte men weinig goed gevolg van deze nieuwe poging om eene scheuring tusschen de Zuidelijke en Noordelijke Staten voor te komen, en meende men, dat Zuid-Carolina reeds geacht kon worden in openbaren opstand te zijn. Bij de wetgevende vergadering te Charlestown was reeds eene wet aanhangig, strekkende, om nadere militaire maatregelen tot beveiliging van den staat te nemen. De staat Georgia had zich bereid getoond, om tot het houden van eene conventie der Zuidelijke staten ter zake van het tarief, afgevaardigden te zenden; doch bij een besluit van 29 november de » overhaaste en revolutionnaire" maatregelen van Zuid-Carolina afgekeurd.

— De poging, om hier eene nieuwe leening voor het portugeesch regentschap te sluiten, is opgegeven, na dat er voor omtrent 150,000 sterling was ingeschreven.

— Gisteren waren de 3 per cents geconsolideerden 86 en 1 achtste.

BRIEVEN AAN DE FRANSCHEN.

Derde Brief.

(*Zie Bredasche Courant van 11 Januarij.*)

Franschen, misschien ben ik eenigzins partijdig met u vooringenomen; misschien herinner ik mij als Noord-Nederlander te veel, dat ook mijn voorgeslacht van het uwe afstamt; misschien oefent deze herinnering te grooten invloed op mijne brieven aan u uit; maar, mijn vaderland ver

geeft mij zulks gaarne, nadien het zelf, schoon billijk ingenomen met eigen zeden, geredelijk alles huldigt, wat bij vreemden, goed, groot en edel is.

Roem en *eer*, ziet daar de hooge eigenschappen, die u kenschetsen: laagheid en eerloosheid zijn trekken, vreemd aan uw oorspronkelijk volkskarakter Gij voelt u in staat tot alle ondernemingen, de hagchelijkste en gevaarlijkste niet uitgezonderd, mits daarbij slechts, de *Eer*, uwe pogingen vergezellen, en de *Roem* uwe inspanningen kroone! tot schandelijk bedrijf, welk voordeel het ook opleveren, acht gij u ongeschikt. *Roem* en *eer* zijn woorden, wier klanken gij het eerst uwe kinderen leert, woorden, welke uwe jongelingen spoedig verstaan, die uwen mannen door hunne daden verwezenlijken, daden, in welke zij uwe grijsaards tot voorbeelden hebben.

Het bloedig oorlogsveld vooral, is voor u de bane des roems en der eere, en in de gelederen, waar gij deze schatten niet verwerven kunt, daar, Franschen, is uwe eigenaartige bestemming niet!

En was de omtrek der citadel van *Antwerpen* voor u waarlijk het veld van Eer? was het dan werkelijk daar, dat gij onverwelkbare lauweren koudt plukken, waardig om in de onvergankelijke zegekransen van *Lodi*, der *Pyramiden*, van *Marengo*, *Austerlitz*, *Jena*, *Wagram*, en van hoe vele plaatsen meer gevlochten te worden? was het dwingen van 5000 Nederlanders, door 75,000 Franschen eene gebeurtenis waardig, dat gij, dat uw vaderland er zich op verheffe?

Ik las met deelneming alles wat tot den val der citadel betrekking had: Ik zag in mijne verbeelding, uwe Prinsen, uwen opperbevelhebber door de ontzettendste verwoesting, langs ingestortte muren en rokend puin, met ongewisse schreden, eenen weg zoeken naar het enge vertrek van onzen *Chassé*, dien zij te regt met eerbied beschouwden, omdat hun eigen gevoel hun zeide » de held is met zijne helden, niet voor overwigt van dapperheid, maar voor de overmagt van dierlijke kracht bezweken!" Ik zag de hooge achting waarmede uwe talrijke scharen, onze geringe benden aanstaarden, en het kwam mij voor, als of uwe krijgslieden elkanderen toefluisterden: » Welk een onuitputtelijke moed in hun oog, bij zoo veel afmatting op hun gelaat!" Ik vertegenwoordigde mij mijne landgenooten, met vasten tred langs uwe gelederen heenstappende, en door u als wapenbroeders begroet, omdat dapperen overal broeders zijn: en onwillekeurig kwam bij mij de vraag aan u op: » Franschen zal iemand uwer ooit met ware zelfvoldoening kunnen spreken. Ook ik stond eens op de Esplanade der Citadel, ook ik was een der duizenden aan wie eenige honderd Nederlanders hunne wapenen overgaven, omdat slechts vuur en vlam hen beletteden, ze langer in de trouwe vuist te klemmen?

Gewis, ken ik u allen lof toe, wegens uwe volharding in het ongunstigste jaargetijde, wegens uw geduld bij zoo veel gebrek, dat u de Belgen lieten lijden; wegens uwen moed, niettegenstaande het moordend vuur der mijnen! Ja bewondering vervulde mij wegens het heldenfeit, dat gij bestondt, in het laten springen der lunet *St. Laurent*, nadat een handvol van mijn volk, aan uwe bataillons 15 dagen lang den hardnekkigsten tegenstand geboden had, maar, ik wilde u over de *uitkomsten* uwer bedoelingen schrijven, en moet dus over deze bijzonderheden heenstappen, welke, hoe merkwaardig op zich-zelven, echter niet tot die uitkomsten behoorden, maar dezelve slechts voorbereidden. Ik vraag mij derhalve, of de uitslag uwer onderneming, aan uwe dogmerken beantwoord hebbe, en hierop moet ik — Neen! zeggen. Voor ik echter mijne meening stave, moet mij nog iets van het hart.

De Citadel is gevallen, en door de Nederlanders ontruimd. — Volgens het derde artikel der overeenkomst tusschen uw Bestuur en het Engelsche bewind, was bepaald, dat gij de Nederlanders zoudt dwingen het (zoogenaamde) Belgische grondgebied te ontruimen (*evacuer*), en ingevolge zijne voorschriften boodt uw veldheer onzen opperbevelhebber aan, om, zoo hij goedwillig de sterkte u overgaf, hem alsdan met zijne bezetting naar de grenzen te laten geleiden, en haar aldaar hare wapenen weder te geven. Gesteld, *Chassé* had dezen eisch ingewilligd, zoudt gij hem dan niet veracht hebben, als een lafhartigen, zoudt gij mijne landgenooten niet veracht hebben als eerloozen? en toch zoudt gij, uw woord getrouw, hun aan de grenzen hunne roemlooze wapenen weder hebben ter hand gesteld, maar nu, nu zij zich als mannen van eer gedragen, nu zij uwe onbepaaldste bewondering wekten, nu zij door overmagt, uitputting en gebrek gedwongen werden, de veste u in te ruimen.. *Ontneemt* gij hun hunne wapenen, noemt gij hen uwe *gevangenen?* — Hoe! loont gij dan de eerloosheid alleen met de vrijheid, straft gij dan slechts den heldenmoed met gevangenis? Franschen, gij hebt u zelven niet begrepen, *Achilles* houdt in u oog op *Achilles* te zijn, zoodra hij *Hector* mishandelt!

De vlam die onze kanonneerbooten vernielde, was een lichtfakkel, bij welken gij iets van den reinen Nederlandschen volksgeest hadt kunnen ontdekken, maar! het is donker voor uw oog in het duistere Belgie gebleven. Onze mannelijke *Koopman* en zijne matrozen (allen waterleeuwen door een Leeuw aangevoerd) wisten wel, welk eene schade het vaderland zoude lijden, maar zij voelden toch diep, (en geheel Nederland juichtte in dit gevoel, en riep een luid: *bravo!* toe) dat het oneindig beter ware dit verlies te ondergaan, en de vaartuigen aan het vuur op te offeren, dan te dulden dat ooit een schandlap, zelfs eene spil zoude bezoedelen van welke de roemvolle vlag der Nederlanders had gewapperd! En gij Franschen, die als helden, alles aan uwe vijanden betwist, gij kondt dit edel gevoel niet eenen held afkeuren? gij kondt hem en zijne krijgsmakkers, in den beginne hunne wapenen onthouden, die gij, behalvens uwe eigene eer, toch niet vermogt aan te nemen? Doch, gij hebt uw vergrijp gedeeltelijk ingezien, onze brave vlotelingen, zijn met onze citadellers gelijk gesteld, zij zijn slechts uwe gevangenen, omdat... zij geene eerloozen waren!

Maar wie gaf u het *regt* om hen uwe gevangenen te heeten? immers niet het door u zelven kennelijk gemaakte *doel* uwer onderneming? Doch, wat spreek ik van regt, waar de dwingelandij regeert? uw leger is immers een *dwang*-leger, uwe maatregelen zijn immers *dwang*-maatregelen, en waar is het regt, daar het geweld den schepter voert? Indedaad gij zelven weet niet welk woord gij moet uitvinden om u gedrag begrijpelijk te maken, gij noemt de dappere Nederlanders *oradegevangenen*, en tracht laaghartigheid door onzin te bedekken!

Doch laat ik mijn voorgesteld plan in het schrijven dezes briefs volgen.

Zegt mij, hebt gij uwe bedoelingen bereikt, heeft uwe onderneming u tot de zoo stellig verwachtte uitkomsten geleid? hebt gij den vrijen koning der Nederlanden waarlijk gedwongen tot het aannemen van voorwaarden welke hij, eenstemmig met zijn volk, met verontwaardiging heeft afgewezen? houdt hij reeds minder vast aan zijn plan, dan voorheen? spreekt hij ook nu nog, met het oog naar boven, niet luide » *Je Maintiendrai*," en, mijn vaderland, hoe kleingeestig ook in zijnen koophandel benadeeld, hoe ook te land en ter zee bedreigd, siddert het dan in het geringste? mijn volk, biedt het dan gedwee de handen aan de conventionele boeijen, die voor hetzelve te *St. James* en in de *de Tuilerien* gesmeed werden? staat het niet nog daar, zoo vrij, zoo moedig, zoo eensgezind, zoo krachtig, als ooit te voren? Is deszelfs keus niet nog onveranderd, om met God, er gebeure wat er gebeure, vol te houden, tot aan het einde?

Uw leger verlaat Belgie; welke zijn de zegeteekenen die gij medevoert? welke zijn de proeven uwer behaalde overwinning? Een enkel vaandel misschien, dat wie weet welk toeval u in handen speelde, doch ook dit vaandel, betwist ik u, zoo lang uw Gouvernement uitgaat uit het beginsel dat het niet in vijandschap is met mijn vaderland; maar gaat heen, behoudt hetzelve, en hangt het op in het *Hotel* uwer roemrijke *Invaliden* te *Parijs*. Eenig in zijne soort, zal het daar onder de talrijke door hen veroverde trofeeën, het » vaandel des vredes" mogen heeten.

Mompelt niet bij u zelven, Franschen! » wij hebben u echter de citadel ontrukt," dat hebt gij: en er is geen Nederlander die u niet volkomen vrijheid geeft, om zelfs met gouden letteren in uwe jaarboeken te schrijven: » *Op den 24 December 1832, heeft de Fransche Natie, met een leger van omtrent 80,000 man, aangevoerd door de dapperste en kundigste veld-oversten, na een beleg en bloedige verdediging van bijna vier weken,* EEN *kasteel veroverd, dat, door 5000 Nederlanders bezet, vooraf door het geschut in een puinhoop veranderd was.*"

Meent niet dat *die* uitkomst niet door ons voorzien ware; gelooft nog minder dat wij de groote belangen des vaderlands, in de hagchelijkste omstandigheden, afhankelijk gemaakt hadden van het bezwijken eener enkele sterkte: de *Thermopylen* van Nederland zijn niet veroverd, en met dat alles dacht gij, dat wij alles verloren zouden geacht hebben, zoodra uw geschut ééne veste had nedergebeukt? — Gij hebt u bedrogen!

Uw leger verlaat Belgie, en welke bewijzen neemt het mede dat Nederland gebukt heeft? waardoor zal het aantoonen dat mijn Koning en Volk zijne heilige regten heeft verloochend? is dan het Belgisch grondgebied ontruimd? Neen! — Heeft dan mijn Vaderland zich eenige bepaling laten opdringen? nog minder! — En *dit*, *dit* was toch de slotsom uwer bedoelingen, de uitkomsten, die gij beoogdet. Franschen, Nederland heeft niet gezwicht, maar, erkent het, *gij zelven zijt zedelijk overwonnen*.

(Het vervolg en slot dezes briefs in een volgend Nommer.)

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

MAANDAG, 14 Januarij 1833.

				gebl.
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, 2½ pCt.	ƒ 42	à 42¾	42⅞
	Uitgestelde schuld.	- 13/16	à 15/16	
	Kansbiljetten.	- 15¼	à 15¾	15½
	Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	- 69¼	à 70	69¾
	Idem idem, 3½ pCt.	- 54½	à 54¾	54⅝
	Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	- 91¾	à 92½	92
	Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	- 98	à 98½	98¼
	Nieuwe idem 1832 à 5 pCt.	- 78½	à 79	78⅞
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	- 99½	à 100	99¾
	Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	- 82¾	à 83½	83
FRANKRIJK,	inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	- 71¾	à 72¼	72
RUSLAND,	Bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	- 92½	à 94	93¾
	Bij dezelfde 18 28/29, 5 pCt.	- 94¼	à 95½	95¼
SPANJE,	Certif. Amst., 5 pCt.	- 54	à 55	54½
	Dezelfde 3 pCt.	- 34	à 35	34¾
	Uitgestelde schuld.	- 7¾	à 8¼	8

Te BREDA, bij BROESE en COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.